

ERRS TEATAJA

SUVI
2015

TOIMETAJA
Robert Hein

KUJUNDAJA
Henry Semmel

VÄLJAANDJA
EESTI RAHVATANTSU JA
RAHVAMUUSIKA SELTS

Kaastööd ja ettepanekud
oodatud aadressile teataja@errs.ee

Kujunduses kasutatud graafilised elemendid Freepik.com

Sisukord

- 3** ERRS sai rahvatantsu spetsialistidele kutse andmise õiguse
- 4** Kümneaastane Märjamaa Folk
- 8** Marju Viitmaa: „Kui üks üritus on hästi korda läinud ja õnnes
tunud, siis läheb silm märjaks“
- 12** Maakondade tantsu- ja laulupeod
- 25** Parimad lõõtsamängijad valmistuvad Teppo
võistumängimiseks
- 26** Lastefestival Kosel 2015
- 29** Parimad “Kolmõpuari” esitused on valitud!
- 30** Palju õnne

ERRS sai rahvatantsu spetsialistidele kutse andmise õiguse

Kultuuri Kutsenõukogu kuulutas 21. mai otsusega nr 24 rahvatantsu spetsialisti kutse andja avaliku konkursi võitjaks Eesti Rahvatantsu- ja Rahvamuusika Seltsi. Kutse andja õigus omistatakse konkursi võitjale viieks aastaks ning vastavalt kutsestandardile on rahvatantsu spetsialisti kutsel neli erinevat taset.

Eesti Rahvatantsu- ja Rahvamuusika Seltsi juurde on moodustatud kutsekomisjon, kuhu kuuluvad rahvatantsuspetsialisti kutse andmisest huvitatud osapooled: tööandjad, töötajad, kutse- ja erialaliitude esindajad, spetsialistid, koolitajad, samuti teised huvitatud osapooled. Vajadusel nimetab kutsekomisjon hindamiskomisjoni, kes hindab kutsetaotleja sobivust vastavalt kutsestandardi nõuetele. Kutse andmise korraga saab tutvuda siin:

<http://www.errs.ee/index.php?id=64433>

Kümneaastane Märjamaa Folk

Eesti suurimas vallas toimub juuli lõpus rahvakultuuri suurüritus, mille eesmärk on rõhutada meie traditsioonide püsijäämist. Folgi korraldustiim andis lühiülevaate, miks üritus sündis ning mis eristab seda folki tuntud Viljandi Folgist.

Mis ajendil Märjamaa Folk loodi?

Märjamaa on see õnnelik paik, kus elab väga palju inimesi, kes tegelevad rahvatantsuga. Võiks öelda lausa, et siin on Eesti tihedaim rahvatantsijate kontsentratsioon. Kui reeglina tuleb pisikuid tõrjuda, siis tantsupisikut tuleb hoida ja nakatada. Ikka selleks, et tantsuga alustanud laps ei katkestaks, et vanemate innustusest saaks eeskuju, et meie

Palju elevust pakub festivali rahvusvahelisus - igast folgist on osa võtnud mitu välismaist kollektiivi.

rahvatantsul oleks järjepidevus ja mudilasest memme-taadini kestev elukaar. Kuna kohalikud koolipeod, külapäevad ja rahvamajade üritused ei andnud kõigile tantsurühmadele piisavalt esinemisvõimalusi, siis hakkas idanema Märjamaa suure rahvatantsukontserdi idee. Eriti oluliseks pidasime laste- ja noorterühmade esinemise ja eneseteostuse võimaldamist, et nende tantsulust ei raueks. Laste puhul on oluline näidata kätte ka suund ja võimalused, näiteks on rahvatantsu abil võimalus ka maailma avastama minna. Selle tõestuseks ja rühmade vaheliste kontaktide loomiseks otsustasime Märjamaale kutsuda ka noorte väliskollektiive. Suurest tantsukontserdist arenesid mõtted edasi ja kuna siinses piirkonnas puudus sellelaadne rahvusvaheline rahvatantsufestival, saigi 2006. aastal esimest korda teoks Märjamaa Folk.

Mida Märjamaa folgil kuulda ja näha saab?

Selleaastased väliskülalised saabuval Küprosel, Itaaliast, Lätist, Slovakiast ja Ghanast. Loomulikult on lavaaludadel meie oma 30 rahvatantsukollektiivi ja koorid. Öhtustes festivaliklubides lisavad värvi sinna kutsutud Audru Jõelaevanduse Punt, Posõ ja lõõtspillimängijad. Loomulikult saab festivaliklubis õppida nii kohalikke kui ka väliskülaliste poolt õpetatavaid rahvatantse. Laupäevase festivali peakontserdi laulväljakul lõpetab simman ansambliga Justament. Kavas on veel lustlik spordipäev, eakate päev, laste- ja noortepäeval palju tegevusi lastele, käsitöölaad, kodukohvikud jpm. Festival lõpeb pühapäeval juba 13. korda toimuva lõõtspillipäevaga, mis esmakordselt saab teoks Paaduotsa külas Rehe talu õuel.

Kui pikad on olnud ettevalmistused?

Festivali ettevalmistus käib aastaringi, kohe kui üks festival lõppeb, algavad juba uue ettevalmistused: kollektiividega läbirääkimised ja projektide kirjutamine. Kuu pärast festivali võtame eelmise festivali tu-

lemused kokku, arutame, mis võiks olla teisiti, mis läks väga hästi, millest võiksimel loobuda. Aruteludest selgub järgmise peo kontseptsioon ning sellest tulenevalt koos kollektiivjuhtidega selgitatakse välja repertuaar. Sügisel alustame väliskollektiividega suhtlemist, et leida endale võimalikult erilmelisi esinejaid.

Mis on Märjamaa Folgi korraldamise juures olnud kõige toredam ja kas on ka raskusi?

Kõige toredam on see, et tänu folgile on tulnud veelgi rohkem inimesi rahvakultuurivaldkondadega tegelema: kes mängib pilli, liitub mõne rahvatantsurühmaga või valmistab rahvariideid. Palju elevust pakub festivali rahvusvahelisus - igast folgist on osa võtnud mitu välismaist kollektiivi, neis kaugemad külalised on tulnud Jaapanist, Hiinast, Iisraelist, Kreekast jne. Nad kõik on õpetanud õhtustes festivaliklubides oma maa tantse, mis ka kõige tantsukaugemal märjamaalasel on jala tatsuma pannud. Tore on ka see, et tänu nendele kontaktidele on õnnestunud meie oma kollektiividel sõita osalema välismaistele festivalidele. Eriliselt hea tunde loob meeleolu, et sündmus kaasab nii palju oma inimesi pisikesest eakani, seega folk jõuab kõikide kodudesse.

Igal aastal lisandub vabatahtlikke, kes on valmis festivali õnnestumisse panustama. Kes on nõus väliskollektiivile bonne ja tõlk olema, kes on valmis pinke tassima, kes pisikestele tegevusi organiseerima. Kaasa löövad parima folgi nimel alates beebikooli õpetajatest kuni pensionäride klubini. Igauks leiab endale valdkonna, milles ta saab kasulik olla.

Märjamaa on see õnnelik paik, kus elab väga palju inimesi, kes tegelevad rahvatantsuga.

Raskusi on vahel olnud eksootiliste külaliste viisaprobleemidega, kindlasti on olnud keeruline leida rahalist toetust festivaliga seotud kulude katteks.

Mis on festivali eesmärk?

Festivali eesmärgiks peame rahvakultuuri arendamist, selle hoidmist ja edasikandmist. Pärimuskultuuri harrastajad saavad oma ala eksponeerida, juhendajatel ja liikmetel tõuseb motivatsioon oma harastusega tegeleda. Tehes ühiseid proove ja esinemisi eri vanuses inimeste vahel tugevneb põlvkondade side.

Mille poolest erineb Märjamaa Folk Viljandi omast?

Kui Viljandi Folk on pühendunud muusikale, siis meie muusika saatel tantsimisele. Seega on meil lisaks sõnale „folk“ ühine ka muusikaline pool. Märjamaa folk sai loodud rahvatantsu propageerimiseks,

seega on meie folk eelkõige rahvusvaheline rahvatantsufestival, millele on lisandunud palju erinevaid tegevusi ja harusid - eraldiseisvast lõõtsapäevast on saanud folgi pärisosa, sest lõõtsamängijad on osalised nii folgiklubis kui ka peakontserdil tantsumuusikutena. Samuti on oma osa ka koorilauljatel, kes peakontserti ilmestavad ja festivaliklubis lauluviisid üles võtavad.

Mida annab Märjamaa Folk eesti rahvakultuurile juurde?

Märjamaa Folk on sündinud rahvatantsuarmastusest. Armastust rahvatantsu ja -muusika vastu kannab ta ka edasi. Tänapäevaks on Märjamaale tekkinud 30 rahvatantsurühma 414 tantsijaga. Tantsuvaramutest on üles otsitud peokontseptsiooniga sobilikud tantsud ning need tantsumurule seatud.

Meil on lõõtsapillimängijad, kellele li-

sandub pidevalt uusi huvilisi. Et folgil saaks üles astuda, siis on vaja ka oma pilli. Märjamaal meisterdasid lõõtsahuvilised oma kätega 9 Teppo tüüpi lõõtspilli. Ka neil on nüüd võimalik osaleda mängijatena folgiklubides ja lõõtsapäeval.

Tänu Märjamaa folgile on meie kollektiivid hakanud uuendama oma rahvariideid - uued riided on ikka Märjamaa kihelkonna päritolu. Et üks rühm teise- ga ära vahetamiseni sarnane poleks, siis on kohalikud rahvarõivahuvilised käinud muuseumivaradega tutvumas ja seejärel on valminud erinevad Märjamaa kihelkonna komplektid.

Meie kohalikel käsitöölistel on käed tööd täis, sest kohalike rahvariidemotii- videga vööd, kotid, kleidid vajavad pidupäevaks valmimist, et meie kodukoha mehed, naised, lapsed saaksid folgiks teemakohase rõivastuse.

Tänu Märjamaa folgile on siin piirkonnas ning meie külaliste hulgas rahvakultuur austatud, armastatud ja hoitud.

Marju Viitmaa: „Kui üks üritus on hästi korda läinud ja õnnestunud, siis läheb silm märjaks“

Intervjueeris Kerli Kivistu

Lääne maakonna rahvakultuuri spetsialist Marju Viitmaa räägib, miks traditsioonide edendamine on tema jaoks oluline ning milline laul toob talle pisara silma.

Millal tundsite esimest korda, et rahvakultuuri edendamine on see, mis teid kogu hingest paelub?

Ma usun, et igale inimesele antakse põlvest-põlve midagi kaasa. Olen kasvanud

rahvakultuuri vaimus. Minu vanavanaisa oli väga hea laulja, pikaaegne koorijuht, kes mängis viulit ning valmistas pille. Vanaema lõpetas Läänemaa õpetajate seminari, kust ta sai muusikalise hariduse ja nii palju, kui ma mäletan, siis ta

tegeleski ainult kooride ja nende juhtimisega. Samuti oli ta maakonna laulupidude korraldaja.

Ma ei olnud lasteaia laps, kuigi meil siin Haapsalus üks lasteaed oli. Käisin pisikeses peale vanaemaga kogu aeg

Meie maakonnas on muidugi väga tugev rahvatantsu kool, eksisteerib kümneid rahvatantsurühmi ja mõni võibki arvata, et suurem tähelepanu on suunatud rahvatantsule, sest laulukoor on meie maakonnas väga vähe.

Meil on palju naisrühmi, aga segarühmi juurde ei tule, sest mehed käivad kõik kodust eemal tööl. Need on sellised tõsised probleemid ja tegelikkuses on see kogu meie regionaalpoliitika probleem.

kaasas - koorikontsertidel ja ühelt esinemiselt teisele. Seega võib öelda, et suuremas osas on rahvakultuur minuni jõudnud läbi esivanemate mõjutuste. Rahvakultuuri spetsialistiks sattusin täiesti juhuslikult, tehti pakkumine ja nõnda ma sattusingi Rahvakultuuri Keskusesse tööle.

Rahvakultuuri spetsialisti töö on väga mitmekesine ning tööülesandeid on palju. Mis on teie enda jaoks hetkel kõige suuremaks südameasjaks?

Ta on tõesti mitmekesine, sest meil tuleb tegeleda kõigi valdkondadega.

Üheks südameasjaks on see vaimse kultuuripärandi teema. Kõik muu on justkui jalgadel ja toimib, aga kultuuripärandiga on vaja rohkem tegeleda kui teiste valdkondadega.

Rahvakultuuriga tegeledes on väga oluline jätkusuutlikkus. Millised on need traditsioonid Lääne maakonnas, mis on teie arvates kõige olulisemad?

Meie oleme üks selline maakond, kus toimub maakonna tantsupidu igal aastal. Sellel peol on meie traditsioon ka see, et kõik on ühel peol koos. Ehk nii mudilastest kuni memmede rühma-

Kui väsimus kimbutab, siis tuleb osata puhata. Lähed õue, paned näpud mulda, kuulad linnulaulu ja väsimus läheb üle.

Ei tohi minna seda teed, et ühte valdkonda eelistad, sest neid on palju ja jõudupidi tuleb toimetada kõikidega.

deni. Lasteaedu oleme pikki aastaid peole kaasanud, et maast madalast saaks tantsupeo tunnet hinge ja et

koos kooli minnes oleks tantsupeo pisikutugevamini sees. Laulupidude traditsioon on meil nõnda, et peame neid iga viie aasta tagant. Järgmine aasta tulebki 120 aastat esimesest Läänemaa

terve õhtu toimub selline esinemismaraton. Taidlejad ütlevad ise, et kui sa ei ole ühelgi „Viitsijate päeval“ käinud, siis sind nagu polekski olemas. Selle üritusel on tunda kokkuhoidu ja märgin

Meie oleme üks selline maakond, kus toimub maakonna tantsupidu igal aastal.

laulupeost. Iga viie aasta tagant toimub sellel põhjusel, et me oleme väike maakond ja kahjuks on meil vähe koore ja väga keeruline on teha igal aastal laulupidu.

Samuti on traditsiooniks iga-aastane külateatrite festival, kus astuvad üles külateatrid ja näitetrupid. Aga pisut selline kiiksuga traditsioon meie maakonnas on „Vähegi viitsijate päev“. See päev on toimunud 22 korda. Mina ütlen selle kohta nõnda, et see on minu poolne tänu kõikidele maakonna taidlejatele. Inimesed ootavad seda üritust väga ja seepärast on seda üritust nii

ka seda, et sellel õhtul täname kõiki tublisid ja tegusaid inimesi.

Missugused on hetkel teie maakonna kõige suuremad mured?

Meie murekohad on mõneti suured. Läänemaa on väike maakond ja meie rahvastikuarv väheneb igal aastal. Just seetõttu, et väga paljud rändavad suures linnadesse. Maal ei ole tööd ja töökohtade puudus tähendab meile väga suurt kadu. Koolid jäävad väiksemaks ja ühtlasi tähendab see, et kollektiive jääb vähemaks. Meil on palju naisrühmi, aga segarühmi juurde ei tule,

Laulupidude traditsioon on meil nõnda, et peame neid iga viie aasta tagant. Kahjuks on meil vähe koore ja väga keeruline on teha igal aastal laulupidu.

kaua tehtud. See toimub meil talvel, jaanuari viimasel nädalavahetusel, kus on tegevust vähem ja pimedad talveõhtud. Kõikidele taidluskollektiividele on enne teema antud, millest lähtuvalt nad oma esinemise kava kokku panevad. Etteaste pikkus on kolm minutit ja

sest mehed käivad kõik kodust eemal tööl. Need on sellised tõsised probleemid ja tegelikkuses on see kogu meie regionaalpoliitika probleem. Samuti vananevad meie tegijad ja pedagoogid. Ma ei mäleta, et lähiajal oleks tulnud keegi noor inimene tööle. Seega

peame ise oma tulevase põlvkondi koolitama ja eks meil varsti võibki tekkida nii dirigentide kui ka tantsujuhtide puudus, sest inimesed vananevad.

Rahvakultuuri spetsialisti töös on väga paljud asjad vaja detailideni läbi mõelda. Kuidas tulete toime pingeliste olukordadega?

Mina ei ole selline inimene, kes jätab asju viimasele minutile. Muutun siis väga närviliseks. Iga ürituse ettevalmistamine hakkab varakult pihta ja see sõltub nii palju meeskonnatööst. Mina olen ehk see inimene, kes seda meeskonda koos hoiab ja koos arutame kõiki teemasid. Mul on au, et mul on alati olnud väga head meeskonnad. Kui sul on selline meeskond, kelle peale saab kindel olla, siis on lihtne ja kerge tööd teha. Kui väsimus kimbutab, siis tuleb osata puhata. Lähed õue, paned näpud mulda, kuulad linnulaulu ja väsimus

läheb üle. Pinge ja väsimusega ei ole mõtet tööd teha ja end lisaks koormata.

Mis te arvate, milline tants või laul teid ennast kõige paremini iseloomustab?

Võib-olla „Kaera-Jaan“. Just sellepärast, et hüppan siia ja sinna.

Miks on oluline Eestis rahvakultuuri edendada?

Rahvakultuur on väga lai mõiste, aga eelkõige on need meie juured. Näiteks, kui ma nooruke olin, siis veetsin suurema osa ajast Hiiumaal vanatädi juures. Seal oli loomulik, et tehti ise võid ning küpsetati ahjus leiba. Ma ei mõelnud tollal, et tegemist on mingisuguse pärandkultuuriga. Kõiki traditsioone tuleb säilitada ja seeläbi õppida uusi elamusi ja teadmisi.

Millal tõi viimati teie töö silmadesse rõõmupisarad?

Kui üks üritus on hästi korda läinud ja õnnestunud, siis läheb silm märjaks. Samuti laulupeo ajal, kui lauldakse „Ta lendab mesipuu poole“. Silma teevad märjaks need hetked ja kordaminekud, mis lähevad hinge. Minu viimane üritus oli maakonna tantsupidu, mis meil hästi korda läks ja rõõmupisara silmanurka tõi.

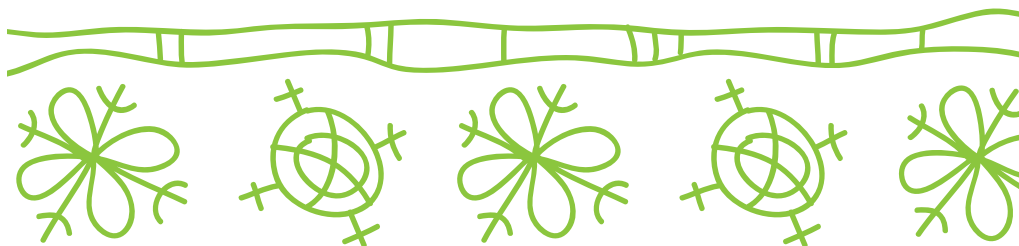

Maakondade tantsu- ja laulupeod

Mai lõpus toimus mitmetes Eesti maakondades regionaalsed laulu- ja tantsupeod. Siinkohal annamegi väikese kokkuvõtte mõnest pidudest, mis Eesti-maa peal toimusid.

Rahvatantsupidu “Pärnumaa Õnnemuster”

Tekst: Aire Koop

2015. aasta tantsupeo lavastusmeeskond sidus staadionimurul kokku tantsijate pidu- ja argipäeva. On imekspandav, et elurähklustest räsitud Eestis käib 25000 inimest regulaarselt tantsuringides ja võimlemistrennis. Tänu entusiastlikele õpetajatele elab rahvatants koolides, lasteaedades ja külakeskustes. 2015. aasta peoks löid Pärnu tantsuõpetajad ja võimlemisjuhid 13 uut tantsu, muusikaõpetaja Margrit Kitse ja Sulev Helini uued laulud annavad kammertooni peo lavastusele, mida kannab õnne teema. Autori Ulla Helin-Mengeli kujundatud teekond viib välja suure õnnemustri joonistamiseni, kus tantsivad koos erinevad põlvkonnad ja moodustavad pärimusest tuttava kujundi - kaheksakanna kui õnne sümboli.

Pealiinile kontrastiks on draamavormis üleminekud ja helitekstilised vahepalad - tuttavad saatejupid Rahvusringhäälingu arhiivist. Need toovad tantsuplatsile Eesti inimese askeldused ja probleemid, seda humoorikas võtmes. Lavastus tuletab meelde, et õnn ei ole midagi abstraktset, vaid joonistub välja meie igapäevastest tegemistest - ikka sellest, et me oleme kellelegi lapsed, kellelegi emad-isad, meil on vanavanemad ja kus-

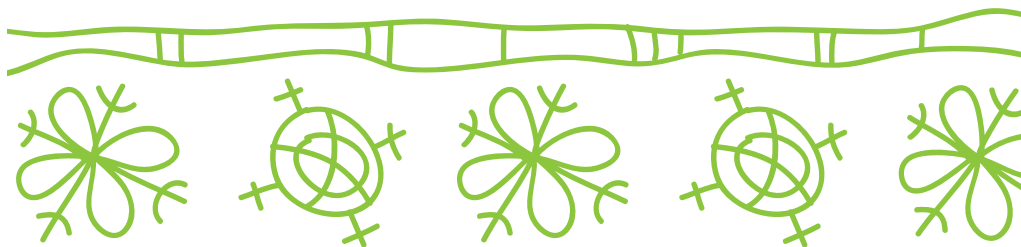
kil kodu, mille nimel me pingutame. Kaosga võideldes juhtub, et toimime huupi, elame üksteisest mööda ja satume emotsioonide küüsi.

Õnn on aga nagu tants - hetkeline kord, koosliikumise harmoonia, partnerlus, loomerõõm ja usaldus. Seda õnne on vaja ka argipäevas üles leida ja sugupõlvedel koos läbi elu tantsida, siis kõik laa-

Õnn ei ole midagi abstraktset, vaid joonistub välja meie igapäevastest tegemistest - ikka sellest, et me oleme kellelegi lapsed, kellelegi emad-isad, meil on vanavanemad ja kuskil kodu, mille nimel me pingutame.

bubki. Just seda tuletavad meelde pildid ja see igivana sümbol - tantsiv kaheksakand, mis joonistus 2000 inimese abil Lavassaare staadionile 23. mail 2015 a.

Valgamaa: Tantsijad tegid hingele pai

Tekst: Eha Mandel

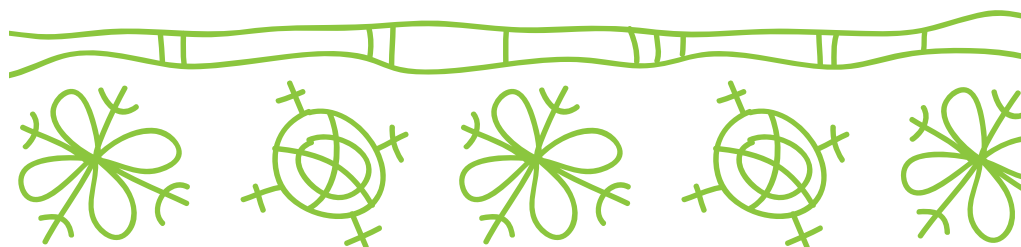
Valgamaa tantsupidu „Tants- hinge peidetud keel” toimus 23. mail 2015 Otepääl Tehvandi spordikeskuse staadionil. Tantsulavastuse ideeautor ja lavastaja oli Otepää gümnaasiumi tantsuõpetaja Kaire Ojavee, kes moodustas ka lavastusgrupi. Tantsupeo logo leidmiseks viidi Otepää Gümnaasiumi keskastme õpilaste seas läbi ideekonkurss. Neljanda klassi õpilased valisid esitatud tööde seast välja 7B klassi õpilase Elis Orava kujundatud logo (rukkilill, viljapead). Tantsupeo pealkirja autoriteks olid segarühma Otepää Noored, kellel meeldib väga tantsida. Vahe tekstid koostas Otepää teatri juht Margus Möll.

Repertuaari valikul arvestati ka sellega, missugustel vabariiklikel pidudel maakonna kollektiivid osalevad. Nii oli repertuaaris naabermaakonna Põlvamaa tantsuõpetaja Andre Laine loomingut ja võimlejad esitasid Tartu võimlemispeo „Võimle ja sära“ kavasid. Anne Jaakson tegi memmedele uue tantsu „Tahan tantsida“. Naisrühmade esituses tantsuga „Kodupaik“ meenutati Kai Leetet. Publiku aplaus ei tahtnud vaibuda peale mudilaste esitatud tantsu „Meie veski“ ja „Tahaksin olla“.

Valgamaa tantsupeol osales 33 laste ja 31 täiskasvanute tantsurühma, 12 võimlemisrühma, kokku 1066 tantsijat ja võimlejat. Kutse tantsupeol osalemiseks said kõik tantsurühmad, kes sügisel alustasid tegevust. Oodatud olid ka need rühmad, mille koosseisus ei ole 8 tantsupaari või puudusid rahvariideid. Korraldajad julgustasid osalema peol ka kollektiive, kes ei jõudnud omandada kogu repertuaari. Oma loobumisest teatas kaks tantsurühma, sest rühmad lõpetasid tegevuse enne hooaja lõppu. Tantsupeo suppi pakkus pidulistele Kaitseliidu Valgamaa Malev.

Kollektiivide juhendajatele jäid mälestuseks tantsupeo logoga meened ja liigijuhid said suure töö ning vaeva eest pähe peopärjad. Tulise aplausi ja toetus hüüete saatel pandi tantsupeo pealavastaja ja kümne tantsurühma juhendajale Kaire Ojaveele kaela peopärg.

Valgamaal on toimunud maakonna tantsupeod igal aastal. Tantsupeo tuli läks seekord hoiule Valga linnapea Kalev Härki kätte, sest järgmine maakonna tantsupidu toimub Valgas.

Järvamaa laulu- ja tantsupidu „Ringmäng“

Tekst: Siiri Miir

30. mail 2015 toimus Türi lauluväljakul pidu tantsijate, lauljate ja puhkpilliorkestri osavõtul. Peo teemaks oli „Ringmäng“. „Ring on üks kaunimaid ja korrapärasemaid kujundeid. Ring sümboliseerib igavikku, lõpmatust, looduse ja elu tsükleid. Ringmänge mängivad kõik: vanad ja noored, mehed ja naised ning lapsed!“ ütleb idee autor ja stsenaarist Jane Kiristaja.

Laval sai näha mitmeid tantsijate, lauljate ja pillimängijate ühisnumbreid. Laulude ja tantsude vahepeal mängis folkloorirühm „Rakuke“ ringmänge.

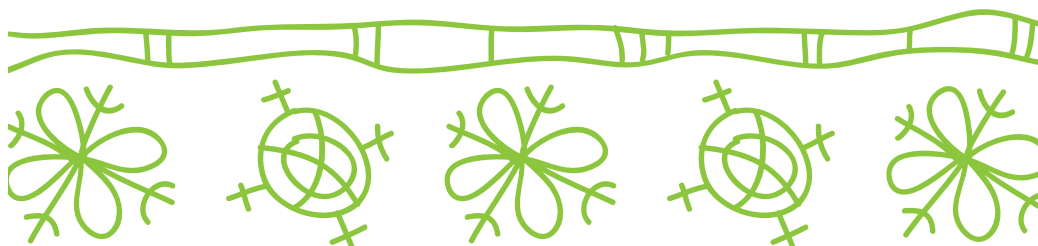
Selle aasta peol oli osalejaid umbes 2500. Lauljaid ja tantsijaid oli mudilas-kollektiividest kuni memmede rühmadeni välja. Kollektiive kokku oli 130, nende juhendajaid 72, tantsijaid 1160, lauljaid 1230 ja pillimängijaid 50.

Peol anti üle ka elutöö preemia - selle pälvis Toomas Agasild.

Peotuli süüdati Vargamäel, Järvamaa kultuurihüües. Selle süütas Järvamaa Kultuuripärl 2014, Anu Pink.

Ka sellel aastal tegi laulu- ja tantsupeo tuletõrvik maakonnale ringi peale. Tuli jõudis õhtuks Türi, kus see viidi kirikusse puhkama. Sealsamas kirikus õnnistaid meie peotuld oma lauludega vennad Johansonid.

Põlva Intsikurmus köideti 160. aastat Igatsust laulupeo sisse

Tekst: Kati Taal

Möödunud pühapäeval, 07. juunil, tähistati Põlva Intsikurmus 160. aasta möödumist esimesest laulupeost Põlva kihelkonnas.

Mitmel häälel laulmine hakkas Eestis levima alles 19. sajandi keskel ja on seotud uut tüüpi kihelkonnakoolide tekkega, kus nõuti koolmeistrilt noodi järgi laulmise oskust, kirjutab koduloouurija Asta Pintsaar. Enne 1858. aasta kevadel toimunud kihelkondlikku laulupidu, mida loetakse kihelkondlike laulupidude alguseks Eestis, oli Põlvamaa koolides lauldud „neljal häälel“ juba 1848. aastast alates ning peetud ka mitmeid väiksemaid koolikooride laulupidusid. Käeoleval aastal möödus seega Põlva kihelkonna laulupeost, mis toimus 11 aasta enne üldlaulupidu Tartus, 160 väärikat aastat.

Ka teema oli juubelilaulupeole igati kohane – „Igatsus“. Peo lavastaja Heido Sinivee kirjutas, et igatsus on see miski seletamatu kripeldus hinges, mida ei saa muidu välja öelda kui luuletades, lauldes või tantsides. „Ei saanud teisiti meie esivanemad ega saa meiegi“, kirjutas Sinivee laulupeo teatmikis. Rohkem kui tuhande laulja ja pillimehega nii Järva-, Jõgeva-,

Rapla-, Saare-, Tartu-, Võru- ja Põlvamaalt ning säravate nooruslike väliskülalistega Ukrainast pühitseti ja tähistati põlises Intsikurmus igatsust laulmise, ühtsuse, vabaduse ja armastuse vastu.

Pitsidega ääristatud laulukaare all ja värskete lõhnavate kaskede vahel kõlasid nii vanad head lemmikud („Tuulevaiksel ööl“, „Ta lendab mesipu poole“, „Las jääda ükski mets“) kui ka uuem repertuaar viimasest üldlaulupeost. Väga hästi töid peo pidulikkuse ja juubelihõngu välja mitmed rahvalaulud ja rahvaviisidest inspireeritud lood, näiteks peo alguses kõlanud Liis Tintso lauldud „Mis sa nutad tammekene“ või lastekooride esitatud vaimulik rahvalaul „Mu mano tulge latse“. Värske kaskede vahellaulukaare ees keerlevad Andre Laine juhendatud tantsupaarid andsid peole tõeliselt pidulikku ja rahvaliku hõngu, tekitades südamliku ja ehtsa ajaloolise peo hõngu.

Peo rosinaks olid kahtlemata noorte tantsukollektiiv „Radsinki“ (Rosinad) Ukrainast, Põlva sõprusrajoonist Kulikovkast. Noored ukrainlased esitasid oma nägemuse igatsusest ja armastusest kodu-

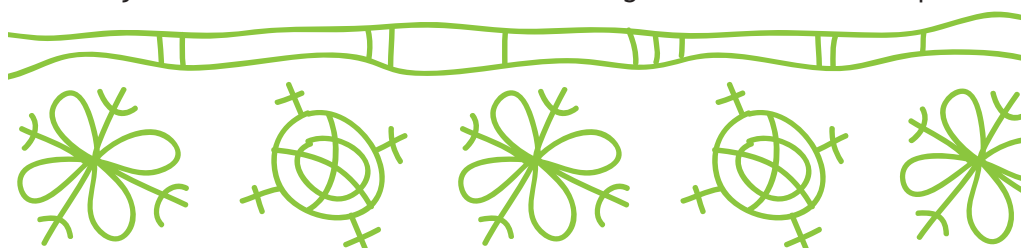

maa vastu läbi maitsekalt seatud kava „Ukrainaga südames“. Nii publik kui ka peol osalejad lauljad ei hoidnud ennast kallitele külalistele poolehoidu näidates tagasi ning Radzinki noori saatis kogu esinemise vältel tulev aplaus ja südamlük kaasaelamine.

Põlva maavanem Ulla Preeden kirjutas laulupeo teatmiku pöördumises et laulupeod, mis läbi muusika on kandnud nii meie esivanemate kui meie endi meelsust ja usku võiks kahtlemata kanda

pühade sündmuste nimistusse. Põlva Intsikurumus toimunud juubelipidu omas tõelist laulupüha hõngu. Laulus on väge ja pidulikkust, muusika ja helid annavad raskele ajal lohutust ja rõõmdal ajal jõudu ja tuge, et edasi minna. Laulupidu on meie esivanemate loodud rituaal ning jätkuvalt publikurohked ja meeleolukad peod tõestavad, et see rituaal on vajalik ja oluline ka tänapäeva inimesele.

Tänutundega tegijatele ja korraldajatele ning kohtumiseni uutel laulupühadel!

Jõgevamaa laulu-ja tantsupidu „KOLME KODUVÄRVIGA“

23. mail 2015 toimus Põltsamaa laulu- väljakul Jõgevamaa laulu- ja tantsupidu „Kolme koduvärviga“. Meie koduvärvid hõlmavad Eestimaad - sünnipaika, kodukohta, Eesti lippu, kodusoojust ja - armastust, emakeelt, sinist taevast, musta mulda, võrsuvid viljapäid.

Laulu- ja tantsupeol osales 82 kollektiivi 1351 laulja, tantsija, pillimängijaga.

Peotuli süüdati Karl August Hermannii ausamba juures. Rahvuslippudega ehitatud rongkäik algas esimese Eesti lipu õmbleja auks Emilie Beermanni nimeliselt lipuväljakult.

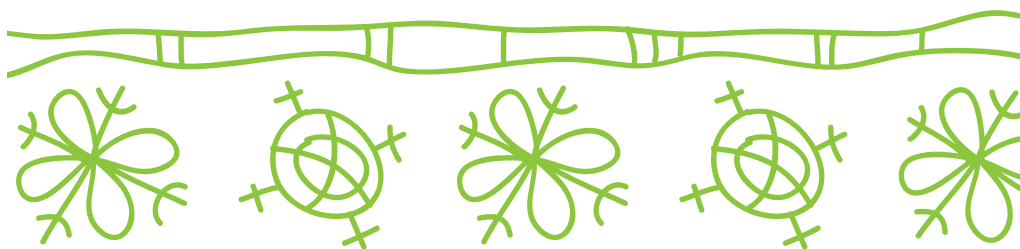
Peo kavas oli 37 laulu-, tantsu ja pillipala ning kogu kontserti sidusid teksti-

dega tervikuks harrastusnäitlejad, kes esinesid Emilia Beermanni ja Karl August Hermannii rollis.

Peo kulminatsiooniks kujunes Põltsamaa muusikakooli keelpilliorkestri ja Põltsamaa linnaorkestri koondumine sümfooniaorkestriks. Sümfooniaorkestri saatel esitasid ühendkoor ja rahvatantsurühmad Tõnis Mägi „Palve“ ja Ülo Vinteri „Laul Põhjamaast“.

Peo lõpus tänati kõiki osalejaid, juhendajaid, kunstilist meeskonda, liigijuhte ja üldjuhte.

Jõgevamaa laulu- ja tantsupeo tantsupeo üldjuht oli Kaja Kivi, laulupeo üldjuht oli Meeli Nõmme.

„Võrumaa kuld“

Tekst: Maie Pau

Fotod Maido Jaason

105 aastat tagasi sündis mitmekülgne andekas loovisik, paljude omanäoliste tantsude autor ja tantsupidude lavas-

Tantsujalges on K. Leete „Kui naine minno pahandas“.

taja, tantsuõpetaja Kai Leete. Näitus, mälestusõhtu Võru Kandles ning Võrumaa tantsu- ja laulupidu 2015 „Võrumaa kuld“ olid pühendatud meie tantsumemmele.

Pärast traditsioonilist tantsu- ja laulupeo tule süütamist Kubija vabaõhulaval 23.mail sai lisaks Kai Leete kuldsetele tantsudele näha ja kuulda veel kahekümne kuue Võrumaa autori loomingut. Peo olulisim kujunduselement - kuldne puu rüütati peo algul tantsu- ja muusikaautorite poolt kuldsete lehedega, millel kirjas autorite endi mõtted.

Peo üldjuht-lavastaja Maire Udras kirjutab peo kavas: „Meie sümboolne loomepuu oli ehteis juba enne meid. Täna lisavad oma sõnumi siia juurde elavad autorid ja me loodame, et loomepuu ehtimist jätkavad pärast meid tulevad tegijad. Meie hulgast lahkunud inimeste tantsud, laulud ja muusikapalad tänases peokavas on kui iga looja elav puudutus, mis ületab ajavärava.“

Lisaks Kai Leete aegumatutele tantsudele nagu „Viire takka“, „Haanja miis“, „Kui naine minno pahandas“, „Kipsadi kõpadi kooliteel“ jne, olid kavas ka Võrumaa tantsuloojate Ülle Feršeli, Maire Udrase, Leili Väisa, Tea Kõrsi, Andre Laine, Kadri Mähara jt. looming. Enamus

Võru valss.

tantse valiti välja juba 2013.aastal toimunud uute tantsude konkursil „Võrumaa tants 2013“.

Muusika poole pealt kõlasid nii vanema

aja autorite nagu Eduard Tamme (1879-1941), Paul Elkeni (1909-2007), Helmut Kostabi (1933-2014) kui ka Kait Tamra, Piret Rips-Lauli, Ara Banderi, Andres

Peale vihmasadu on rõõmus tantsida K.Leete „Kipsadi-kõpasdi kooliteel“.

Tantsuhoos on neiid.

Määra ning Mari Kalkuni, Jane Reiljani, Mariann Nirgi jt laulud ja pillilood.

Erinevatest meeleoludest kantud tantsudele, lauludele ja puhkpillilugudele lisandusid kogu kava siduvad humoo-

rikad laululised vahetekstid.

Helmut Käsperi muusikale ja Helder Tormiste sõnadele Kai Leete poolt loodud tants „Võru valss“ on ajast aega olnud meie tantsurühmade ja muusika-

Tantsuringis on kõige pisemad.

kollektiivide repertuaaris. Ka sellel peol oli see kauniks tantsurühmade, kooride ja puhkpilliorkestrite ühiseks peo lõppakordiks.

Tänukummarduse tantsumemmele ja kõikidele osalejatele tegid tantsuõpetajad esitades Kai Leete tantsu „Kodupaik“.

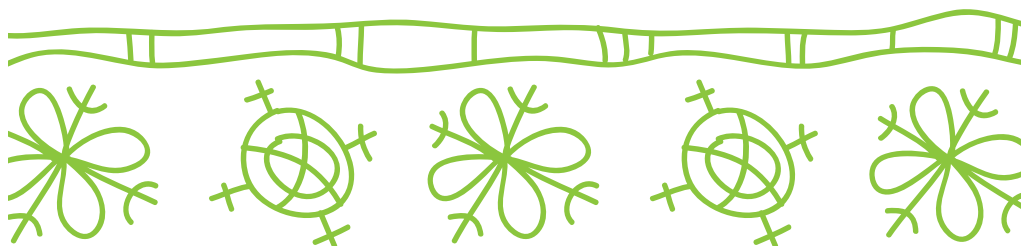
Kokku esines Võrumaa laulu- ja tantsupeol maakonnast 11 alg- ja põhikooli tantsurühma, 7 mudilaste tantsurühma, 11 segarühma, 14 nais- ja 5 neidude tantsurühma, 33 poiste-, mudilas- ja lastekoori, 9 segakoori, 6 nais- ja meeskoori, 3 puhkpilliorkestrit ja rivitrummarid.

Taoline suursündmus sai teoks tänu paljudele tegijatele: peo üldjuht-lavas-

taja Maire Udras, muusikaline juht Maire Nirk, abilised Silja Otsar, Eda Hirson, puhkpilliorkestrite juht Heino Vildo, projektijuht Kersti Kattai, programmi tehniline juht Margus Külm, kunstnikud Marka Vaher, Anu Tamm, autorite tutvustus kavalehel Silvi Jansons, kontsertmeistrid Piret Rips-Laul, Erja Arop ja veel mitmed mitmed teised. Kindlasti kõik tantsijad, lauljad, pillimängijad ja kollektiivide juhid, keda ei heidutanud vihmahood, maikuu õhtujahedus ega lombid tantsuplatsil, on need kuldseid juured, tänu millele saab loomepuu aina edasi kasvada ja kesta ning hoida meie rahvakultuuri traditsioone.

Võru maavanem Andres Kõiv tänab üldjuht-lavastajat Maire Udrast.

Lõuna-Eesti memme- taadi suvepidu „Päritud lood“

Tekst: Eha Mandel

Päritud lood - need on põlvest-põlve edasi antud teadmised, oskused, kombed ja tavad, mis on kogukondadele omased ja olulised ka praegusel ajal.

19. memme-taadi suvepeol tõid oma lood vaatajani Viljandi, Võru, Valga ja Põlva maakonna 71 kollektiivi ligi tuhande laulja, tantsija ja pillimehega, „Musamõmmi“ MTÜ mudilased ja Valga Põhikooli tantsulapsed.

Pidu sai alguse Valga Jaani Kirikus. Kontserdil „Kodused lood“ kõlas nelja maakonna lauljate esituses nii rahvalikke viise ja rahvalaulude töötlust. Kava juhtis Merle Soonberg.

Valga linna rahvamuusikute ja tantsijate helide saatel mööda „Heliseval tänavat“ jalutasid suvepeolised kirikust staadionile tantsupeole.

Tantsupeol „Päritud lood“ rullus lahti ajakangas. Võru, Viljandi ja Põlvamaa tõid vaatajani oma maakonna päritud lood. Valgamaa tantsijad sidusid suvepeo kava ühtseks tervikuks eripõlvkondade esituses tantsudega, mis aitasid paremini mõista pärimuse muutumist ajas. Näiteks

tuntud laulumängu „Lähme rukkist lõika“ ajal oli tantsumurul korraga kolme põlvkonna esindajad - mudilaste mängisid ringmängu, koolilapsed esitasid A. Laine seatud tantsu ja memmedel olid

Päritud lood – need on põlvest-põlve edasi antud teadmised, oskused, kombed ja tavad, mis on kogukondadele omased ja olulised ka praegusel ajal.

oma mälestused ringmängust. Tantsupeo „Päritud lood“ idee autorid ja teostajad olid Valga Põhikooli õpetajad Virve Sinisalu ja Airi Laine. Tantsijaid saatsid rahvamuusikud, kes mängisid ka koondorkestris Merle Soonbergi juhatusel.

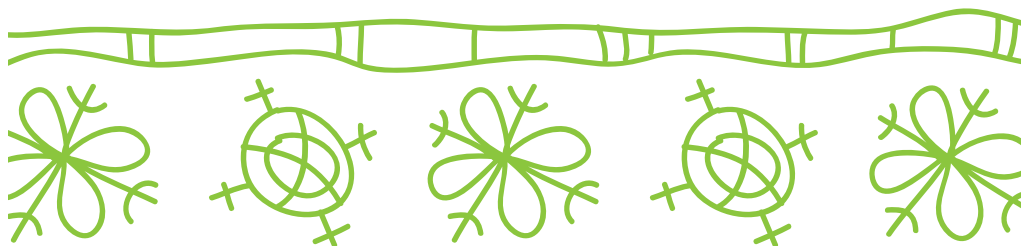
Suvepeo vaip-lippl anti üle Põlvamaale, kus toimub järgmine juba 20. Lõuna-Eesti memme-taadi suvepidu.

Lõuna-Eesti memme-taadi suvepeod on alguse saanud Põlvamaalt. Pühapäeval, 4.augustil 1996.a. kogunesid Põlvasse vabariigi eakate klubid ja kollektiivid. Esialgselt planeeritud Lõuna-Eesti eakate klubide kokkutulekust kujunes Eestimaa Memme-Taadi rahvapidu. Peol osales 80 kollektiivi 1070 esinejaga: 515 tantsijat, 448 lauljat ja 107 rahvapillimängijat. Pidupäeva peeti rahvapeona, mis algas kell 14 Intsi-

kurmu lauluväljakul ja lõppes simmaniga.

Memme-taadi pidude embleemist inspiratsiooni saades valmistas Heli Raidla lapitehnikas peo vaip-lipu, mis hakkas liikuma koos pidudega maakonnast maakonda. Pidude toimumise kohad ja aastad jäädvustatakse lipule. Tänapäevaks on suvepidusid peetud juba niipalju, et kõik daatumid ei mahu lipule ja lippu ehivad uhked linnad aastarvude ja kohtadega.

Viljandimaa hansa laulu- ja tantsupidu „Tanzen und springen“

Tekst: Krista Kalda

Fotod: Kris Süld

6. juunil toimus Viljandis 35. rahvusvaheliste hansapäevade raames Viljandimaa laulu- ja tantsupidu „Tanzen und springen“. Viljandi uue lauluväljaku kõlakoja alla koondus 1586 lauljat, 907 tantsijat, 32 võimlejat ja 120 pillimängijat - nii palju, kui ei kunagi varem. Külaliskollektiive oli Harjumaalt, Tartumaalt, Järvamaalt, Lätimaalt ja Saaremaalt. Tantsu- ja laulukeel on rahvusvaheline keel. Et aga iga sõna ja muster väliskülalistele paremini arusaadav oleks, selleks rääkisid tantsujuhid, dirigendid ja heliloojad läbi videode oma lugusid laulu- ja tantsu-

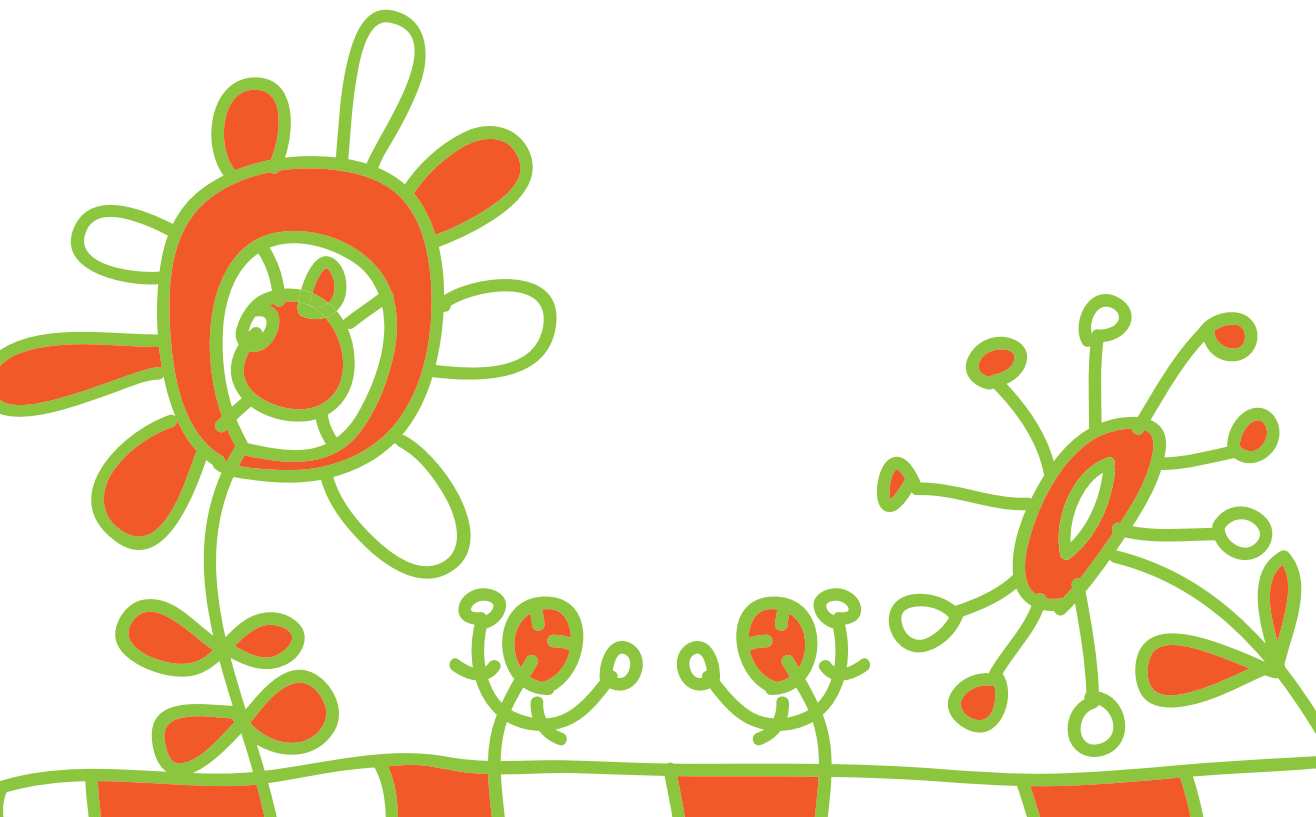

pidudest ja esitatud teostest.

Seekordse peo tegi eriliseks see, et tantsijatel oli võimalus tantsida lauljate ja pillimängijate saatel. Paljud laulud ja tantsud toimusid ühisettekandes. Eriline oli ka see, et mitte kunagi varem ei ole kasutatud tantsumustrite ja emotsioonide edasiandmiseks videopilti suurelt ekraanilt. See kõik oli kokku võimas elamus!

Peo loomingulise meeskonna moodustasid Vaike Rajaste, Kristel Kermes, Liisi Toomsalu, Kadi Ritsing, Agnes Kurg, Maarika Reimand, Kristi Vastisson ja Tonio Tamra.

Pidu on võimalik järelvaadata Postimehe internetileheküljelt: <http://www.postimees.ee/3214801/video-viljandi-maa-laulu-ja-tantsupidu-jareelvaadata-vana>.

Parimad lõõtsamängijad valmistuvad Teppo võistumängimiseks

Algas Eestimaa parimate lõõtsamängijate registreerumine XXI Võru folkloorifestivalil toimuvale traditsioonilisele teppo tüüpi lõõtsade võistumängimisele.

Ühtlasi tähistatakse võistumängimisega pillimeistri 140. sünniaastapäeva. Väga pika ajalooga võistumängimine on 8.-12. juulini toimuva XXI Võru Folkloorifestivali „Millest rikkad, sellest helled“ üks tähtsündmus, kuhu igal aastal on kogunenud üle kolmekümne lõõtsamängija üle kogu Eesti. Sel korral toimub võistumängimine 11. juulil.

Tavapäraselt saab võistelda neljas erinevas kategoorias:

ALGAJAD - mängijad, kes on vaid aasta lõõtspillimängu õppinud;
NOORED - vanuses kuni 20 aastat;
TÄISKASVANUD - alates 21. eluaastast;
ÄSSAD - täiskasvanute klassis 1., 2. või 3. koha võitnud mängijad.

Mullu võitis võistumängimise Põlvast pärit Toomas Ojasaar, kel oli see juba kolmas võit selles võistlusklassis. Kolmekordne ässade klassi võitja pälvib lõõtsakuninga tiitli.

Seega sai Toomas Ojassaarest üldse kolmas lõõtsakuningas lõõtsa võistumängimise pikas ajaloos Aivar Teppo ja Juhan Uppini kõrval.

Selle võistumängimise omapära on, et mängitaksegi vaid Eesti ühe eredaima

lõõtsameistri August Teppo tehtud või tema tehtu eeskujul valminud teppo tüüpi lõõtsadel, mis on hinnatud simmani- ja kontserdipill. Tüüpiline teppo tüüpi lõõts on neljarealine ja kolmekooriline.

Iga võistleja mängib kaks erinevat muusikapala. „Palade juures hinnatakse mängimise sisukust, muusikalist väljendusrikkust, intonatsiooni ja kõla,“ selgitas võistumängimise peakorraldaja Priidu Teppo.

Võru lähedal Loosul 1875. aastal sündinud August Teppo jõudis oma pika elu jooksul valmistada umbes 150 pilli. Üks vanemaid tema valmistatud pille on säilinud aastast 1894 ja on märgistatud järjekorranumbriga 8. Viimase pilli meisterdas ta 1959. aastal 84-aastasena. Ühe pilli meisterdamiseks kulus tal umbes kolm kuud.

Võru Folkloorifestival kuulub UNESCO juures tegutseva ülemaailmse folkloorifestivalide ühenduse CIOFF® (International Council of Organizations of Folklore Festivals and Folk Arts) kalendrisse.

Rohkem ja aja jooksul ühe täienevat teavet tänavu 8.-12. juulini aset leidva XXI Võru Folkloorifestivali „Millest rikkad, sellest helled“ kohta saab kodulehelt www.vorufolkloor.ee.

„Ma nägin öösel unes, kuidas ma tantsisin!“ ütles üks Viljandi tantsupoiss sõbrale, kui lasterühm KATRIN 16. mai hommikul Kose Kultuurikeskusesse lavaproovi jõudis.

X vabariiklik koolinoorte
rahvatantsufestival

SÜNDMUS

TOIMUMIS- KOHT

kevadiselt lõhnava rahulik ja kaunis
Kose alevik Harjumaal

TEGELASED

erinevas vanuses koolinoored Jõhvist
Saaremaani ning Viljandist Tallinnani.
Kõige kaugemalt on kohale tulnud Riia
Eesti Põhikooli 3. klassi tantsulapsed

Lastefestival Kose 2015

Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts ning Pelgulinna Gümnaasium korraldasid 16.-17. mail koos Kose tantsijatega juba 10. korda vabariikliku koolinoorte rahvatantsufestivali. Koolinoorte festival tunnuslausega „Rahvatants paneb silma särama“ on olnud igakevadine traditsioon, mis toob kokku tantsulapsi esimesest kuni kaheteistkümnenda klassini.

Festivali teeb eriliseks asjaolu, et festivalile on oodatud osalema kõik koolinoorte rahvatantsurühmad hoolimata koosseisust ja liikmete arvust, sest festivali eesmärgiks on populariseerida ja väärtustada koolinoorte seas rahvatantsu. See eesti rahvakunsti säilimise üks võimalus ning tagab jätkusuutlikuse Eesti tantsupidudele.

Festivali teiseks oluliseks eesmärgiks on säilitada traditsioone, mille on loonud Pelgulinna Gümnaasiumi kauaaegne tantsuõpetaja ning koolinoorte tantsupidude korraldamise mõtte algataja Alfred Raadik. Seetõttu toetab Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Selts läbi festivali korraldamise Niina ja Alfred Raadiku fondi suurendamist, kuhu oodatakse igal aastal annetusi osavõtjatelt. Fondi kaudu tun-

nustatakse koolides töötavaid rahvatantsuõpetajaid.

Juubelihõngulise rahvatantsufestivali esimest päeva sisustasid õhtuse kontserdi jaoks toimuvad lavaproovid ning erinevad õpitoad Kose kunstikooli, spordikooli, kodukaitse, tantsurühma KAPAK noorte, Eesti Rahvusliku Folkloorinõukogu noortekojaga ning spordiklubi Daigo eestvedamisel. A. Le Coqi poolt kingitud Mahlase Arbuusi joogid käes jalutasid koolinoored Kosega tutvudes erinevatesse õpitubadesse. Sport, metsamängud, loovtants, enesekaitse, pärimus, võistlused, joonistamine, endise valitsuse varjendi külastamine on kõigest mõned õpitubade raames toimunud tegevused. Festivalil osalejad jäid töötubadega väga rahule, kuna need olid lahedad ja mitmekülgsed.

„Aga miks sa tegeled sellise asjaga tänapäevases moodsas maailmas, nagu seda on arhailine rahvatants?“ küsis Marko Reikop rahvusvahelisel tantsupäeval Ringvaate stuudiosse kogunenud rahvatantsijatelt.

„Ma pean oma plastikat parandama, et elus hakkama saada,“ on Kose Kunstikooli joonistama kogunenud C-rühmas tantsiva noormehe vastus.

tantsijaid Kose lauluväljakul ilus ja soe päike, mille kiirte all esitati enamjaolt omaloomingulisi ja folkloorseid tantse.

Kuna Kose toidupoodides olid esimese päeva õhtuks kartulikrõpsu ja nännivarud oluliselt kahanenud, maitseid peale teist kontserti koolimajas pakutav kosutav supp ning ahjusoe kringel eriti hästi. Koduteele asuti positiivsete emotsioonide, värskete mälestustega ja täis kõhuga.

Motivaatoreid on kindlasti rohkem ning tantsijat motiveerib alati võimalus esineda, eriti koos teistega. Esimese päeva õhtul toimus Kose Kultuurikeskuses kahetunnine kontsert, kus tantsijatel oli suurepärane võimalus esineda lavalaudadel ning kaasa elada ja vaadata, milliseid tantse on õppinud teised rühmad.

Õhtul toimus algklassidele Gümnaasiumis muinasjutoõhtu ning põhi- ja keskkoolinoortele Kultuurikeskuses disko. Seal tantsid juba kõik koos - pisikesed põhikoolineiu ringis ning C-rühma poisid keskel, ereda pimeduse kaitseks päikseprillid ninal. Rahvatants ühendab ning paneb silmad särama!

Festivali teisel päeval tervitas kõiki

Aitäh X koolinoorte rahvatantsufestivali toetajatele: Eesti Kultuurkapital, Rahvakultuuri Keskus, Eesti Rahvuskultuuri Fond, Rahvatantsu ja Rahvamuusikajuhtide Harjumaa Ühendus, AS Kalev, AS A. Le Coq ja Kose vald.

Parimad “Kolmõpuari” esitused on valitud!

29. aprill oli rahvusvaheline tantsupäev, mille puhul kutsusime kõiki huvilisi üles tantsima Kihnu saarelt pärit rahvatantsu „Kolmõpuari”. Maikuus sai välja valitud lemmikud ning väljakuulutatud eriauhinnad. Suur aitäh kõikidele, kes meile oma videod saatsid.

TULEMUSED

Rahva lemmik – Kohila Gümnaasium
ERRSi lemmik – Inspired & MBD

Eriauhinnad:

1. Tallinna Reaalkool - parim gümnaasium
2. Metsküla Algkool - parim algkool
3. Tallinna Südalinna Kooli 1A klass - parim 1. klass
4. Tõrva lasteaed Mõmmik - parim lasteaed
5. Kõlleste Vallavalitsus - kõige tantsulisem vallavalitsus
6. Rahandusministeerium - kõige tantsulisem ministeerium
7. Sagadi mõisa, muuseumi, hotelli ja looduskooli tantsurühm „Fockiratas“ - kõige tantsulisem mõis
8. Hotell „Pesa” töökollektiiv - kõige tantsulisem ja musikaalsem hotell
9. Vormsi Lasteaed-Põhikool - kõige nunnum Kolmõpuari
10. Valga tanturühm Rukkilill - kõige mõnusam Kolmõpuari
11. Valga lasteaed Pääsuke - kõige rõõvellikum Kolmõpuari
12. Tallinna Lepistiku Lasteaia Mesikäppade rühm - kõige püüdlikum Kolmõpuari
13. Kohtla-Järve Kultuurikeskuse seltskonnatantsurühm REVERANS - kõige elegantsemalt tantsitud Kolmõpuari
14. Raikküla Kool - kõige vapram ja keerutavam Kolmõpuari
15. Riisipere rahvatantsurühm Roosi II - kaunim vaatajatele esitatud Kolmõpuari
16. Portlandi rahvatantsurühm Tulehoidjad - kõige kaugemal tantsitud Kolmõpuari
17. Iirimaa eesti naisrühm Iiris ja Leprechaun - rahvusvahelise koostöö eripreemia
18. Halliste Rahvamaja memmede tantsurühm SÕSARE - kauni ja väärika Kolmõpuari eripreemia
19. Kihnu Kool - tõelise pärimuse eripreemia
20. Veeteede Ameti naisrühm - video ja lavastuse eripreemia
21. Kivi-Vigala Põhikool - suurte ja väikeste koostantsimise preemia
22. Tartu Tamme Gümnaasiumi 10M klass - lennukate gümnaastide eripreemia
23. Vääna Mõisakool - filmi eriauhind

Kõik Kolmõpuari auhinnapälvi­jad saavad kutse sügisel toimuvale ERRS 27. sünnipäevapeole, mis on ühtlasi suur tänamise ja tunnustamise üritus.

PALJU ÕNNE

Sünnipäevalapsed suvel

Koidula Kohver	02.06.1925	90
Õie Vaarak	02.06.1930	85
Bruno Soom	02.06.1933	82
Ülle Alanurm	03.06.1960	55
Agne Kurrikoff-Herman	04.06.1975	40
Krista Kukk	08.06.1970	45
Mare Lillak	13.06.1960	55
Anni Zupping	15.06.1990	25
Lilli Teesalu	16.06.1935	80
Rommi Aia	19.06.1965	50
Mare Sarapuu	21.06.1955	60
Tooni Kütt	23.06.1970	83
Krista Prinzmann	23.06.1970	45
Ilma Adamson	24.06.1934	81
Annika Laanpere	24.06.1980	35
Ave Lääne	25.06.1985	30
Annika Viibus	26.06.1985	30
Piret Kunts	28.06.1970	45
Tiiu Vellama	02.07.1970	45
Kersti Vill	03.07.1985	30
Rita Kadaja	11.07.1960	55

Talvar Tari	11.07.1985	30
Tiiu Aasa	16.07.1945	70
Virge Varilepp	17.07.1965	50
Janne Kuuskla	22.07.1970	45
Ülle Vaher	23.07.1970	45
Marge Almre	26.07.1970	45
Dea Haar	26.07.1970	45
Alli Põrk	30.07.1955	60
Ene Jakobson	31.07.1945	70
Ekaterina Kabanova	02.08.1975	40
Dagmar Hekki	02.08.1990	25
Monika Tomingas	08.08.1990	25
Karin Andesalu	11.08.1955	60
Ervin Lember	11.08.1965	50
Anli Soosaar	12.08.1980	35
Vaike Rajaste	13.08.1960	55
Helena-Mariana Reimann	17.08.1975	40
Vaike Karlis	19.08.1950	65
Niina Raadik	22.08.1924	91
Ilona Hanni	22.08.1990	25
Aira Rahu	23.08.1970	45
Helju Mürsepp	26.08.1926	89

PÄIKSELIST
SUVE!